“El Girona va a l’alça, però han de tocar de peus a terra”

“El Màlaga té moltes urgències i també molta il·lusió en l’estrena del nou entrenador a casa. Al Girona l’espera un partit difícil”
“Quan jo hi era, les coses es feien d’una manera errònia; ara se segueix una línia lògica”

A Màlaga vaig viure els anys més bonics de la meva carrera com a futbolista. Vaig poder debutar a primera divisió

Paco Esteban va formar part de la plantilla del Girona que es va estrenar en la categoria de plata del futbol estatal el curs 2008/09. El futbolista granadí també va passar pel Màlaga en la seva etapa de formació, i amb el conjunt de la Costa del Sol va arribar a debutar a primera divisió. Esteban recorda el seu pas pel Màlaga i el Girona just la setmana en què els dos conjunts es veuran les cares.

Es va formar al Màlaga i va arribar a jugar amb el filial i el primer equip entre els anys 2002 i 2006. Com recorda el seu pas pel club malagueny?

Crec que són els anys més bonics de la meva carrera futbolística, perquè era un nen quan vaig arribar a Màlaga i en vaig sortir sent un home. D’allà també en va sortir la meva família, la meva dona i els tres fills. Vaig complir un somni com és debutar a primera divisió i la veritat és que estic molt agraït a aquest club i soc un malaguista més.

En la seva etapa amb el filial es va crear un bon bloc que va competir a segona divisió A.

Érem una bona generació que compartíem vestidor des de tercera divisió, i vam anar pujant fins a consolidar-nos a segona A. D’aquell grup en van sortir molts jugadors per al primer equip malagueny i també per a molts altres clubs de primera divisió. Les coses es van fer bé pel que fa al planter i aquell equip es va poder mantenir diverses temporades a segona A. És molt difícil que es torni a repetir una cosa així a Màlaga.

A més, feia poc que el Màlaga havia recuperat la primera divisió. Es notava la il·lusió al club i a la ciutat?

Sí, a més, a Màlaga hi ha una afició espectacular pel futbol. Són una gent que amb poc s’aficionen i donen suport a l’equip. No crec que hi hagi actualment a primera divisió cap altra afició que, passant el que estan passant, demostri tant de suport als seus jugadors i ompli setmana rere setmana La Rosaleda com la del Màlaga. És una afició única, i a mi em va tocar viure l’època daurada de tot plegat, en què el Màlaga tornava a il·lusionar amb el retorn a primera. Són experiències molt positives que marquen qualsevol futbolista.

Més endavant, va arribar al Girona just en l’any de l’estrena dels gironins a segona divisió A. Com va arribar a Montilivi?

Venia d’una lesió important de genoll i necessitava jugar. Recordo que els inicis van ser complicats perquè m’havia de posar en forma. Després, un cop recuperat, vaig jugar molts partits, però en el tram final va entrar Javi Salamero com a entrenador i tot va canviar. Es va trencar la bona línia que seguíem, tot plegat es va complicar.

Va fitxar per dos anys, les seves xifres en el primer curs no van ser dolentes –25 partits, un gol–, però no va continuar al club. Què va passar?

No vaig continuar perquè va entrar de tècnic Javi Salamero i tot va canviar. El que em deia com a director esportiu no ho complia com a entrenador. És una persona que no en sap, de futbol, i que no ha aportat res a aquest esport. Va canviar la manera de jugar, jo no hi encaixava i no comptava, i es va limitar a jugar per salvar els mobles. Va tenir sort que alguns resultats el van afavorir, però les mentides tenen les cames molt curtes i amb el temps s'ha demostrat que no ha fet res en la seva carrera com a entrenador.

El Girona també ha evolucionat. El sorprèn el que està fent?

No, no em sorprèn perquè si tens un entrenador que sap les característiques dels jugadors que té, és conscient de l'estructura del club, i el club confia en el seu projecte i es té una idea clara, al final les coses funcionen. El Girona no deixa de ser una còpia del que ja va fer l'Eibar. Quan jo hi era, les coses eren totalment negatives i es feien de manera errònia; en canvi ara se segueix una línia lògica, amb una directiva que està a l'altura i un entrenador que sap el que fa. El Girona és un club a l'alça i la gent s'ha d'il·lusionar amb ells, però sempre tocant de peus a terra.

El Màlaga rep el Girona. És una final per al club malagueny?

Crec que el Màlaga s'hi juga la vida perquè està molt enfonsat en la classificació, i per al Girona perdre alguns punts en la bona situació en què està tampoc seria un drama. Crec que amb la dinàmica en què ha entrat el nou entrenador, José González, i amb una Rosaleda que es deixarà sentir, serà un partit molt difícil per al Girona. És el que crec com a aficionat o espectador, després ja veurem què passa perquè al terreny de joc sempre hi ha molts matisos i imprevistos durant els 90 minuts. Serà difícil que el Girona puntuï perquè el rival té moltes urgències i també molta il·lusió en l'estrena del nou entrenador a casa.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 27-01-2018 Pàgina 7

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1327367-el-girona-va-a-l-alca-pero-han-de-tocar-de-peus-a-terra.html